

СЬОГОДНІ

2 березня, 2015, понеділок

№ 10 (169)

www.diit.edu.ua

Борьба за равенство или праздник весны и гармонии?

Женский праздник уже накануне, потому хотелось бы вспомнить, а что собственно мы отмечаем?

Как утверждают многие историки, 8 Марта уходит своими корнями еще в Древний Рим, где существовал один выходной женский день. Но вряд ли мы можем утверждать, что именно это стало основой.

Следующим мощным толчком для возникновения такого дня, стала демонстрация работниц швейной фабрики в Нью-Йорке, которые пытались бороться за свои права. Они протестовали против ненормированного рабочего дня, низкой зарплаты и полного отсутствия равноправия с мужчинами. Но на дворе 1857 год, потому говорить о кардинальных изменениях после этого шествия нельзя. Видимо общество не было готово к таким радикальным действиям и отвергло столь «странные» идеи.

Позже, в начале XX века, женщины Чикаго снова вышли на улицы с акциями в поддержку равноправия мужчин и женщин, проявления уважения к слабому полу, разрешения

служить в армии. Правительство, немного поразмыслив, выделило женщинам один праздничный день, который отме-

тывая искренне боролась за женские права, была революционеркой своего времени и отстаивала позиции до самого

празднуется в больше чем 30 странах.

Из всей этой бурной истории напрашивается один вывод: мы празднуем день революционерки и женщин, которые хотели выполнять мужскую работу?!

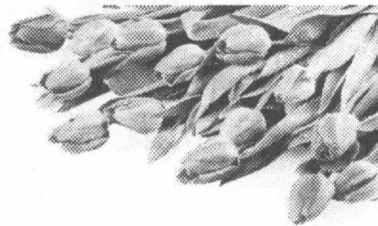
Вряд ли сейчас можно говорить об этом празднике именно так. Со времен коммунистической Цеткин и революционерок швейных фабрик прошло сотни лет. С течением времени значения прекрасного дня поменялось. Сейчас 8 Марта мы скорее ассоциируем с праздником женской красоты, гармонии, весны, внимания и любви, которые мы проявляем к слабому полу.

8 Марта – день заботы о любовью женщине, кем бы она для вас не была: близкой подругой, мамой или учительницей. Стоит уделить им больше внимания, засыпать комплиментами и сказать простое «Спасибо!».

«Женщина прекрасней, чем жизнь, ибо дается нам много раз», – говорит Георгий Александров. Давайте же просто ценить наших любимых и дорогих за то, что они есть.

А. Власенко

Дорогих студенток, преподавательниц и сотрудниц поздравляем с Международным женским днем!

Милые дамы, пусть каждый день будет таким теплым и солнечным, как 8 Марта, пусть мужчины дарят Вам цветы и усыпают искренними комплиментами, пусть настроение всегда будет приподнятое и скупа проходит стороной!

Любви, гармонии и успехов во всем!

Ректорат, профком

чали в конце февраля. Спустя несколько лет распространенность праздника сошла на нет и он просто исчез.

Но главной зачинщицей любимого ныне праздника можно считать Клару Цеткин. Женщины коммунистических идей, ко-

нца. В 1910 году ею была выдвинута идея официального принятия праздника, основой которого будет борьба женщин за свои права. И только в 1975 году этот праздник приобрел статус «Международного женского дня», который и поныне

*Так утверждалось издавна, в веках,
Что все подвластно сильному мужчине:
И тигр в лесу, и птица в облаках,
И стая рыб в бушующей пучине.*

*Ты в этом убежден, мужчина!
Но... не тешь себя гордынею спесивой.
Еще есть сердце женщины –
Оно не оробеет пред твоею силой.*

*Оно и страху не подчинено,
И никакой угрозы не боится.
А сила лишь зовет его закрыться,
Как в бую закрывается окно.*

*К нему нужны особые ключи –
Из ласки, уваженья и доверья,
Похожие на летние лучи,
Тепло которых открывает двери.*

Не упusti свой шанс!!!

Теперь у студентов и преподавателей ДИИТа появилась уникальная возможность оформить международное удостоверение личности:

ISIC – International Student Identity Card (международное удостоверение личности и статуса ученика/студента).

ITIC – International Teacher Identity Card (международное удостоверение личности и статуса преподавателя/учителя).

IYTC – International Youth Travel Card (международное удостоверение для молодых людей в возрасте до 30 лет).

За справками обращайтесь в международный отдел университета, к. 223

Традиції кафедри «Проектування і будівництво доріг»

Однією з перших в ДІТІ кафедра вишукування, проектування і будівництва залізниць почала залучати студентів до науково-дослідної роботи на замовлення виробництва. З 1961 року на кафедрі працювало студентське конструкторське бюро, яке налічувало 15–20 чоловік. А в 1978 році на кафедрі над реальними проектами працювало вже 118 студентів. З ініціативи завідувача кафедри Б. В. Яковлєва студенти різних кафедр і факультетів почали розробляти спільні реальні комплексні дипломні проекти. Так, у 1973 році під керівництвом професорів Б. Яковлєва, М. Бондаря, М. Гольдштейна та викладачів відповідних кафедр студенти розробили свій варіант траси нової залізничної лінії в Донбасі з проектами нових мостів, переходів, тунелів.

Упродовж десяти років, за завданням залізниць і філії кафедри (проектно-вишукувальний інститут «Київдіпротранс») кожний рік виконується 20–25 реальних дипломних проектів.

Кращі студентські роботи подаються кафедрою для участі в конкурсах. Так, на Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт за три останні роки отримали визнання такі роботи:

– I місце посів дипломний проект студ. 554 гр. В. Шаповала на тему «Реконструкція ділянки залізниці Новомосковськ–Дніпродзержинськ Придніпровської залізниці з дослідженнями впливу інтенсивності руху поїздів на зміну енергоресурсів і знос інфраструктури» (науковий керівник проф. М. Б. Курган);

– II місце отримала робота студ. 552м гр. О. Петеріна «Дослідження впливу інтенсивності руху поїздів на зміну енергоресурсів і знос інфраструктури» (науковий керівник проф. М. Б. Курган);

– III місце отримала робота студ. 552м гр. Я. Веболоз визнана кращим студентом-науковцем Всеукраїнської конкурсної програми за роботу «Економічні проблеми розвитку залізничного транспорту України в умовах інтеграції в Європейську транспортну систему»;

Проректор з наукової роботи УкрДАЗТ проф. Д. В. Ломотко нагороджує Калашник К. за II місце у Всеукраїнському конкурсі

– II місце отримала робота студ. 552м гр. І. Мельничук «Дослідження ефективності перепланування плану лінії на ділянці Т. Шевченка–Знам'янка для підвищення руху поїздів» (науковий керівник ас. Н. П. Хмелєвська);

– II місце отримала робота студ. 552м гр. К. Калашник «Дослідження способів перетину

кордону рухомих складом у міжнародному сполученні» (науковий керівник проф. М. Б. Курган);

– студ. 532 гр. Я. Веболоз визнана кращим студентом-науковцем Всеукраїнської конкурсної програми за роботу «Економічні проблеми розвитку залізничного транспорту України в умовах інтеграції в Європейську транспортну систему»;

– III місце у конкурсі «Краща магістерська робота» отримала робота студ. 552м гр. І. Панченка «Дослідження ефективності застосування нових типів пружних скріплень на ділянках впровадження швидкісного руху поїздів» (науковий керівник доц. М. А. Гусак).

У 2014–2015 рр. заплановано виконання 8-ми комплексних проектів, в яких беруть участь 30 дипломників і 15 реальних дипломних проектів і магістерських робіт.

Кафедра веде підготовку шести магістрів з інфраструктури й експлуатації високошвидкісних залізниць за проектом МієGVF у межах європейської програми TEMPUS. Дипломні магістерські роботи, що виконуються у поточному році, передбачають проектування траси нової високошвидкісної залізниці від Києва до Харкова з використанням САПР Autodesk AutoCAD Civil 3D, дослідженням таких питань як обґрунтування техніко-економічної ефективності будівництва ВШМ (Р. Кушнір), обґрунтування керівного ухилу і норм проектування поздовжнього профілю (М. Яшук), обґрунтування мінімального значення радіусу кривих в плані (О. Хойц), дослідження параметрів перехідних кривих і сфери їх застосування (В. Макарич), дослідження напруженого стану верхньої будови колії (Д. Бондар), дослідження раціонального розподілу земляних мас при спорудженні земляного полотна (В. Баслик).

Бажаємо всім, хто обрав спеціальність «Залізничні споруди та колійне господарство», успішного навчання та захисту дипломних і магістерських робіт на «відмінно»!

до 152-ї річниці з Дня створення

Сучасні завдання військових залізничників

Зона бойових дій... Там живуть, працюють, виконують бойові завдання військові залізничники. Сувору перевірку в умовах відновлення та експлуатації залізниць, мостів та переправ проходять представники всіх підрозділів Держспецтрансслужби. Перші військовослужбовці поїхали в зону АТО ще 4 березня 2014 року: створили вузли загородження на стратегічних напрямках, сапери розмінували на залізничних напрямках територію від Слов'янська до Дебальцево. 194-й понтонно-мостовий загін з м. Новомосковська навів дві мостові переправи в районі Красного Лиману, тут же був відремонтований підірваний міст. В районі Ростовської траси був наведений міст, в результаті чого замість 150-ти одиниць техніки за добу, почало

проходити біля 2-х тисяч. Керівництвом країни було прийнято рішення силами Держспецтрансслужби відновити до 1-го вересня три школи. Військові залізничники, яких очолює Голова Адміністрації Держспецтрансслужби генерал-лейтенант М. І. Мальков, це завдання виконали вчасно.

Одна з основних задач, яка стоїть перед військами – інженерне облаштування позицій військ, зайнятих в зоні зіткнення. Вся територія розбита на сектори. Сектор С – це сектор військових залізничників. Військовослужбовці в зоні Дебальцево влаштували першу і другу лінії оборони, взводні і ротні опорні пункти, бліндажі та укриття для техніки.

В посиленому режимі весь час працюють сапери (в підрозділах Держспецтрансслужби

є і такі спеціальності), перш ніж щось устаткувати, територію слід перевірити на безпечність.

Втрат серед особового складу на сьогодні немає. Було пряме попадання в екскаватор, в результаті чого той згорів, та один військовослужбовець отримав контузію.

З метою закріплення професійних навичок у курсантів кафедри військової підготовки спеціалістів Держспецтрансслужби, під час зимової виробничої практики курсанти забезпечували охорону мостів в зоні АТО. Курсанти не підвели, військове стажування пройшло на високому рівні.

До речі, 5 шлюзів і 25 мостів у Дніпропетровському басейні та на Сході України військові залізничники взяли під надійну охорону.

Військовослужбовці-залізничники виконують завдання в якісних бронезилетах та касках. Військові намети, пічки обігріву, харчове майно, їжа – все на обліку і використовуються на повну. Основний табір розташований в м. Артемівську, там налагоджений побут, є лазня. Тут же ремонтують техніку, немає жодного дня простою. Командири, у більшості випускники кафедри військової підготовки, пліч-о-пліч з солдатами вирішують усі поставлені командуванням бойові завдання. Нелегка військова служба, але офіцери ДІТІвці разом зі своїми підлеглими з гідністю витримують усі випробування на зрілість, мужність і відвагу.

Полковник В. Пастушенко,
заступник начальника
кафедри з виховної роботи

День студентської науки на механічному факультеті

Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту (ДНУ) з моменту свого заснування та до наших днів значну увагу приділяє студентській науково-дослідній роботі, оскільки майбутній інженер-залізничник повинен володіти не тільки фаховими знаннями, бути гармонійно розвинутою людиною, але й мати можливість реалізувати свій інтелектуальний потенціал, проявивши свої особисті якості.

Щоб сучасний фахівець відповідав вимогам часу, студенти ДНУ регулярно беруть участь в університетських, всеукраїнських та міжнародних студентських олімпіадах, конкурсах студентських робіт, наукових конференціях, проєктах тощо, де оприлюднюють результати своєї наукової роботи.

Прикладом поєднання юного максималізму та досвіду викладачів університету став День студентської науки на Механічному факультеті, який відбувся 28 листопада 2014 р. за ініціативи кафедри «Будівельна механіка» за активної підтримки керівництва університету.

Ведуча заходу Степаненко Яна (332 гр.) нагадала про історію Механічного факультету та акцентувала увагу присутніх, що факультет з дня заснування ДНУ завжди був провідним, потужним, науковим.

Декан Механічного факультету професор Довбня Микола Петрович привітав учасників Дня студентської науки на Механічному факультеті та побажав плідної роботи, підкресливши, що завдяки отриманим знанням випускники працюють на залізницях, науково-дослідних та проєктних організаціях, на різних підприємствах промисловості.

Один із випускників Механічного факультету завідувач кафедри «Вагони та вагонне господарство», проректор університету з наукової роботи, д-р техн. наук, професор Мямлін Сергій Віталійович у доповіді «Розвиток студентської

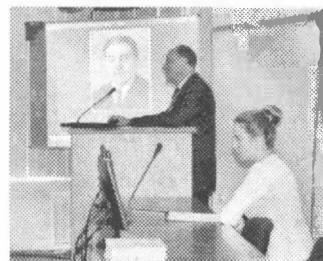
науки – один із пріоритетних напрямків діяльності Науково-дослідної частини університету» проінформував учасників заходу про здобутки науковців-механіків за останні роки, а саме: успішні науково-дослідні роботи для українських та закордонних замовників, серед яких Грузинські, Литовські, Казахстанські залізниці, підприємства Польщі, Чехії, Словаччини, Південної Кореї, Іспанії тощо.

Університет третій рік поспіль займає перше місце серед вищих навчальних закладів України за обсягами наукових робіт, це більше двох мільйонів доларів щорічно.

Міністерство освіти і науки України кожного року нагороджує університет за досягнення в галузі наукової діяльності та міжнародного співробітництва. І значна заслуга в цьому наукових підрозділів та кафедр саме Механічного факультету.

Завідувач кафедри «Будівельна механіка», доцент Костриця Сергій Анатолійович розповів про розвиток наукової школи академіка Всеволода Арутюновича Лазаряна на прикладі діяльності Галузевої науково-дослідної лабораторії динаміки та міцності рухомого складу (ГНДЛ ДМРС).

На сьогодні лабораторія є головною на Укрзалізниці з питань безпеки руху рухомого складу, взаємодії колеса з рейкою, поетапного подовження строку служби тягового рухомого складу, що вичерпав свій ресурс, наукового супроводження розробок при створенні нових електровозів і модернізованих одиниць тягового рухомого складу. Основними науковими напрямками є динаміка

(у тому числі динаміка поїзда), міцність і стійкість руху рухомого складу залізниць, які є об'єктами теоретичних та експериментальних досліджень кафедри й лабораторії з метою визначення показників динамічних якостей, безпеки руху й міцності.

Оскільки кваліфікація інженера-механіка є дуже відповідальною, потребує глибоких, різносторонніх знань, молоді успішно засвоює навчальні дисципліни та отримує звання бакалавра, спеціаліста, магістра. Доцент кафедри «Теоретична механіка» Татаринова Валентина Анатоліївна на прикладах акцентувала увагу учасників заходу, що знання студента є запорукою успішного майбутнього інженера, науковця, підприємця.

Виступи студента гр. 340 Меттиженка Владислава «Метод скінчених елементів для моделювання теплообмінних та гідрогазодинамічних процесів на базі сучасних програмних комплексів»,

студента гр. 651 Ососкова Ігоря «Застосування сучасних програмних комплексів при розв'язанні інженерних задач»,

переможця міського конкурсу за кращу науково-практичну розробку «Інтелект – Творчість – Успіх» аспірантки кафедри «Будівельна конструкція» Качу-

ренко Валентини Володимирівни «Будівельна конструкція як одне із можливих джерел альтернативної енергії майбутнього» підтвердили, що немає значення, яка у тебе база освіти. Механік – це стан душі, це стиль життя.

Головний бібліограф Попович Інна Анатоліївна ознайомила присутніх з аналізом останніх публікацій, що надійшли до науково-технічної бібліотеки ДНУ за темою «Рухомий склад залізниць. Підйомно-транспортні машини»; в аудиторії були розгорнуті виставки «Науковець! Ти цікавий світу!» та «Вузівська наука сьогодні і завтра».

Під час виступів всі докладчики звернулись до присутніх з побажанням не зупинятися на досягнутому, долучатись та брати активну участь у наукових роботах, гідно нести звання студента-механіка!

День студентської науки на Механічному факультеті викликав не тільки інтерес у студентській аудиторії, але й показав високий науковий рівень розробок вчених та студентів факультету.

Л. О. Недужа, доцент кафедри «Будівельна механіка»

Моя автобиография

Здравствуй! Меня зовут Анастасия Власенко, мне 16 лет. Я родилась и выросла в городе Днепрпетровске. В этом году я заканчиваю 71 художественно-архитектурную школу и планирую стать журналистом.

Я думаю, что никогда не знаешь, какие именно навыки и умения пригодятся тебе в будущем, потому с самого детства я старалась заниматься как можно большим количеством вещей и никогда не скучать. Я не люблю сидеть на месте, стараюсь быть как можно более целеустремленной и собранной, чтобы суметь достичь своих целей.

Основным своим хобби считаю путешествия. Одна из моих любимых французских актрис Марион Котийяр сказала: «Я всегда хотела путешествовать по миру и по человеческим эмоциям. Я хочу узнать

о людях немного больше, став кем-то, совсем отличным от меня самой». Я не могу не согласиться с этим высказыванием и считаю, что путешествия меняют человека к лучшему и обогащают его мир, что происходит и со мной. Также я имею много других увлечений: танцы, занятия вокалом, рисование, фотография, плавание, рукоделие, изучения английского и польского языков. Долгое время занималась в студии телевидения, театра и кино «Вместе» и думаю, что многие приобретенные во время занятий навыки помогут мне в будущем. Позже посещала центр искусств «Образ», которые помог раскрыть мои вокальные, танцевальные и актерские таланты.

Активно проявляю себя в школьной деятельности: помогаю в постановке мероприятий, принимаю участие во мно-

гих конкурсах и концертах, городских фестивалях, выполняю обязанности старосты класса.

Много времени я уделяю изучению истории искусства и его направлений, посещению различных выставок и театральных представлений. Люблю читать книги и статьи о модных веяниях в современной живописи. Проявляю интерес к историческим, психологическим и философским статьям. Также могу причислить себя к числу киноманов, поскольку мне всегда интересно смотреть на видение одной и той же проблемы разными людьми.

На данный момент времени, я планирую открытие собственного блага, в котором я хотела бы освещать проблемы живописи и современного искусства, давать рецензии различным фильмам и книгам, писать о интересных событиях родного города.

Около года назад я начала задумываться над будущим призванием и поняла, что хочу стать журналистом. Журналистику считают одной из древнейших профессий и я подумала, почему бы мне не присоединиться к числу людей, которые могут заворочить, убедить в чем-то, оживить или убить людей словом. Я считаю, что именно журналисты находятся всегда ближе к народу и умеют объяснить так, что слова долетают до самых далеких уголков души (хотя научные статьи вряд ли проникнут в души, но все же дают почву для размышлений мозгу).

Потому, рассматривая все характеристики этой профессии, я выбираю именно ее из тысячи других. Я думаю, что она поможет мне реализовать все свои цели и навыки.

Немного прекрасного

Сегодня хотелось бы поведать историю одного интереснейшего человека, который умудряется совмещать живопись как доходную работу и хобби, не прилагая к этому сверх усилий.

Варужан Айрапетян родился в 1966 году в селе Чартар, Нагорно-Карабахского АО. Закончил Ереванский ХТУ по специальности резчик по дереву и архитектурный факультет Днепрпетровского инженерно-строительного института по специальности архитектора. Позже открыв свое собственное архитектурное бюро, Варужан не покинул то, что доставляло столько удовольствия – живо-

пись. Как сказал сам художник: «Картины – это мой отдых, моя отдушина».

– Живопись для Вас – хобби? Помогает ли она вам в основной работе?

– На данный момент времени – да. Архитектура забирает 24 часа в сутки, потому не остается времени на картины. Но может придет время, когда это будет основной вид деятельности. Я надеюсь... Живопись конечно же помогает мне в архитектуре, она помогает в очищении организма от всяких неурядиц и глупостей, которые есть вокруг. Написание полотен приводят душевное состояние в равновесие.

Работы художника-импрессиониста представлены сочными натюрмортами, красочными днепрпетровскими пейзажами набережной во время заката, но с другой стороны, он не забывает родные места: коллекция наполнена горными пейзажами, картинами родных деревень и поселений. Картины наполнены яркими красками, широкими и уверенными мазками, огромной энергией, словно художник пытается уловить каждый момент жизни и наполнить ими жизнь зрителя.

– Среди Ваших работ есть ли у Вас картины, которые Вы любите больше всего на свете и не хотели бы их кому-то продавать?

– Есть такие работы. Это работы, связанные с моим селом, «Портрет бабушки»... есть несколько таких работ, которые можно считать собственным архивом.

Абсолютно потрясает работа Айрапетяна «Портрет бабушки», который был написан за 40–50 минут, но передает столько эмоций и энергии, что оставляет в душе глубокий след.

– Можно ли картину назвать собирательным образом или Вы написали портрет своей родственницы?

– Да, это портрет моей бабушки. Это нарисовано в то время, когда у нас шла война в Карабахе. Он показывает ту ситуацию, то горе, которое люди пережили.

– Скажите, кто из родителей оказал на Вас большее влияние, как на художника?

– Мой отец, когда служил в армии, имел своей небольшой альбом. Он рисовал много портретов, в том числе портреты Сталина, Ленина... тогда это модно было.

– Наверняка на Ваше творчество повлияли не только родители, но и великие художники.

– Мне очень близки по духу художники-постимпрессионисты, ну и армянские художники тоже. Также художники эпохи Возрождения... всех их можно считать моими учителями.

Познакомившись с этим человеком лично и узнав столько интересного о нем, могу сказать, что великих видно издали. Варужан Айрапетян несет в мир что-то особенное и яркое, живопись, которая не оставит равнодушным никого.

Присоединяйтесь к прекрасному!

Интервью провела
А. Власенко

ОГОЛОШЕНИЯ!

У зв'язку зі святкуванням 8 березня вважати вихідним та святковими днями:

7, 8 та 9 березня.